

р-шение да построи паметник в м. "Канлъдере" в чест на героите от четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа.

Скицата на паметника е разработена от Стефан Беязов, и след като дружеството я одобрява, е сключен през май 1890 г. търг с предприемача Антон Чех, майстор-каменоделец, за изпълнение на паметника.

В края на юни 1890 г. паметникът е завършен, а на 9.VII. с.г. е тържествено открит. Той е разположен с лицевата си страна на изток, към мястото където се събират двата дола, оформящи полянката, на което на 10.VII.1868 г. става сражението, в което е заловен Караджата. На паметникът е издялан надписът:

"Признателното потомствоувековечава
паметта на борците Стефан Караджа и
Хаджи Димитър и на дружината им, па-
днали за българската свобода и неза-
висимостпрез 1868 г.
Въздига Севлиевското опълченско дру-
жество "Лев"

9.VII.1890 г.

Следва Ботевият стих:

"Тоз, който падне в бой за свобода,
той не умира!"

Паметникът е ограден с метална декоративна ограда. Стойността му е възлязла на сумата 2512 лв. тогавашни пари.⁷⁷/

В 1938 г. на десния бряг на долът, преди да се отиде до паметника е построена архитектурно оформена чешма. Подпорната й стена е вградена в склона на дярето. Две колонки flankират чучура, който захранва с вода двете каменни корита. Над колонките, върху оформлен фронтон са изписани годините 1868 и 1938 г., а отдолу - "Той не умира!"

След Освобождението в 1878 г. костите на загиналите в сражението в м. "Дълги дол" и м. "Канлъ-дере" четници са пренесени и погребани във Вишовград, в района на днешното училище, на фасадата, на което е поставена паметна плоча, която е открита в 1986 г.